

Presse og Information

Den Europæiske Unions Domstol
PRESSEMEDDELELSE NR. 54/13
Luxembourg den 25. april 2013

Dom i sag C-212/11
Jyske Bank Gibraltar Ltd mod Administración del Estado

EU-retten er ikke til hinder for den spanske lovgivning, som stiller krav om, at kreditinstitutter, der driver virksomhed i Spanien uden at være etableret dér, skal afgive de nødvendige oplysninger med henblik på bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme direkte til de spanske myndigheder

I mangel af en effektiv mekanisme til sikring af et fuldstændigt samarbejde mellem medlemsstaterne, der gør det muligt at bekæmpe disse forbrydelser på en effektiv måde, er denne lovgivning en forholdsmæssig foranstaltning

Direktivet om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme ¹ fastsætter visse forpligtelser til at afgive oplysninger, som navnlig gælder for kreditinstitutter. Med henblik herpå kræver direktivet, at hver medlemsstat opretter en central finansiell efterretningsenhed, som er ansvarlig for at modtage, anmode om, analysere og viderebringe oplysninger om mulige tilfælde af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme til de kompetente myndigheder ². I henhold til direktivet fremsendes disse oplysninger til den finansielle efterretningsenhed i den medlemsstat, på hvis område kreditinstituttet er beliggende.

Den spanske lovgivning stiller krav om, at kreditinstitutter, der driver virksomhed i Spanien, uanset hvor de er etableret, skal underrette den spanske finansielle efterretningsenhed om kontobevægelser på mere end 30 000 EUR fra eller til skattely og ikke-samarbejdende lande, herunder Gibraltar.

Jyske Bank Gibraltar, som er en filial af den danske bank NS Jyske Bank, er et kreditinstitut med hjemsted i Gibraltar, som udøvede virksomhed i Spanien inden for rammerne af den frie udveksling af tjenesteydelser, dvs. uden at være etableret dér.

I januar 2007 anmodede den spanske finansielle efterretningsenhed Jyske Bank Gibraltar om at få tilsendt visse oplysninger. Det var således myndighedens opfattelse, henset til en række indicier, at der var en meget høj risiko for, at Jyske Bank Gibraltar blev anvendt til transaktioner med henblik på hvidvaskning af penge i forbindelse med dets virksomhed i Spanien. Den mekanisme, der anvendtes til dette formål, bestod ifølge myndigheden i oprettelsen af selskabsstrukturer i Gibraltar, hvormed det tilsigtedes at undgå, at man kunne få kendskab til identiteten af den reelle ejer af fast ejendom erhvervet i Spanien, hovedsagelig på Costa del Sol, og til oprindelsen af de midler, der anvendtes til denne erhvervelse. Jyske Bank Gibraltar fremsendte i juni 2007 en del af de ønskede oplysninger, men nægtede at videregive oplysninger om sine kunders identitet samt kopierne vedrørende de mistænkelige transaktioner, der var gennemført i Spanien, under henvisning til de regler om bankhemmelighed, som er gældende i Gibraltar. Consejo de Ministros (det spanske ministerråd) fandt på baggrund heraf, at Jyske Bank Gibraltar havde tilsidesat den oplysningspligt, som påhvilede kreditinstituttet i henhold til den spanske lovgivning, og fremsatte to offentlige påtaler over for dette og pålagde det to bøder på i alt 1 700 000 EUR.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26.10.2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EUT L 309, s. 15).

² Det Forenede Kongerige er blevet bemyndiget til også at udpege en finansiell efterretningsenhed i Gibraltar.

Jyske Bank Gibraltar er af den opfattelse, at direktivet kun pålægger det en oplysningspligt over for Gibraltars finansielle efterretningsenhed, og at den spanske lovgivning derfor ikke er i overensstemmelse med direktivet. Jyske Bank Gibraltar har derfor anlagt sag ved Tribunal Supremo (Spaniens øverste retsinstans), som har besluttet at anmode EU-Domstolen om en præjudiciel afgørelse vedrørende dette spørgsmål.

I den dags dato afsagte dom udtaler Domstolen, at **direktivet ikke udtrykkeligt forbyder muligheden for at stille krav om, at kreditinstitutter, der udøver virksomhed i Spanien inden for rammerne af den frie udveksling af tjenesteydelser, skal videregive de oplysninger, som kræves med henblik på bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, direkte til den spanske finansielle efterretningsenhed. Direktivet er derfor principielt ikke til hinder for den spanske lovgivning**, for så vidt som denne har til formål under overholdelse af EU-retten at styrke effektiviteten af bekæmpelsen af disse forbrydelser. Den vil således hverken kunne bringe de principper, som opstilles i direktivet vedrørende underretningspligten for de enheder, som er omfattet heraf, i fare, eller være til skade for effektiviteten af de eksisterende former for samarbejde og for udveksling af oplysninger mellem de finansielle efterretningsenheder.

Domstolen behandler dernæst spørgsmålet, om den spanske lovgivning er forenelig med den frie udveksling af tjenesteydelser. Domstolen finder, at den udgør en begrænsning af denne frihed, for så vidt som den medfører yderligere vanskeligheder og udgifter. Desuden vil denne lovgivning kunne indebære en ekstra kontrol ud over den, som allerede er gennemført i den medlemsstat, hvor det omhandlede kreditinstitut er beliggende, og dermed afholde det fra at udøve sådan virksomhed.

Denne begrænsning for den frie udveksling af tjenesteydelser kan imidlertid begrundes i et tvingende alment hensyn, såsom bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Den nationale ret skal således efterprøve, om den omhandlede lovgivning er egnet til at nå dette mål, og navnlig, om den giver Spanien mulighed for at føre tilsyn med og faktisk stille mistænkelige finansielle transaktioner i bero, som gennemføres af kreditinstitutter, der leverer tjenesteydelser på det nationale område, og i givet fald at retsforfølge og straffe de ansvarlige. I denne henseende bemærker Domstolen, at en sådan lovgivning giver Spanien mulighed for at føre tilsyn med samtlige finansielle transaktioner, som gennemføres af kreditinstitutter på dens område, uanset på hvilken måde disse har besluttet at levere deres tjenesteydelser, hvilket fremtræder som en foranstaltning, der er egnet til at nå det mål, der forfølges med den nævnte nationale lovgivning, på en effektiv og sammenhængende måde.

Den nationale ret skal dernæst efterprøve, om denne lovgivning finder anvendelse uden forskelsbehandling, og om den er forholdsmæssig, dvs. om den er egnet til at sikre opfyldelsen af det mål, som den forfølger, og ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål. Lovgivningen vil således være uforholdsmæssig, hvis den mekanisme for samarbejde mellem de finansielle efterretningsenheder i de forskellige medlemsstater, som er oprettet, allerede gør det muligt for den spanske finansielle efterretningsenhed at indhente de ønskede oplysninger gennem den finansielle efterretningsenhed i den medlemsstat, hvor kreditinstituttet er beliggende. I denne henseende **bemærker Domstolen, at mekanismen for samarbejde mellem de finansielle efterretningsenheder har visse lakuner**. Der er særligt fastsat betydelige fravigelser fra forpligtelsen for den finansielle efterretningsenhed, som anmodningen rettes til, til at videregive de ønskede oplysninger til den finansielle efterretningsenhed, som har fremsat anmodningen. En finansiell efterretningsenhed kan således nægte at videregive oplysninger, som kunne vanskeliggøre en igangværende efterforskning i medlemsstaten, eller hvis videregivelse af oplysningerne ville stå i klart misforhold til en fysisk eller juridisk persons eller den berørte medlemsstats legitime interesser, eller hvis en sådan videregivelse ville indebære en tilsidesættelse af væsentlige principper i national ret ³. På området for bekæmpelse af hvidvaskning af penge skal myndighedernes reaktion endvidere ske så hurtigt som muligt, men der er hverken fastsat nogen frist for fremsendelsen af oplysningerne eller nogen sanktion i tilfælde af ubegrundet nægtelse af at videregive de ønskede oplysninger fra den pågældende finansielle

³ Rådets afgørelse 2000/642/RIA af 17.10.2000 om samarbejdsordninger mellem medlemsstaternes finansielle efterretningsenheder for så vidt angår udveksling af oplysninger (EFT L 271, s. 4).

efterretningsenheds side. Anvendelsen af denne samarbejds mekanisme rejser desuden særlige problemer for så vidt angår virksomhed, der udøves inden for rammerne af den frie udveksling af tjenesteydelser. **I mangel af en effektiv mekanisme, der sikrer et fuldstændigt samarbejde mellem de finansielle efterretningsenheder og gør det muligt lige så effektivt at bekæmpe hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen, udgør denne lovgivning derfor en forholdsmæssig forholdsregel.**

Bemærkning: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retstv. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt Presse- og Informationsafdelingen: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127